

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ὄνομα μετεβλήθη εἰς *Αικατερίνην Γ. Μαντὰ Πάρες*, τὸ δὲ ἐν τῷ κειμένῳ διαλαμβανόμενον ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν, μετεβλήθη εἰς ἑκατομύριον μετὰ δραχμῶν! Εἰς ἐπίμετρον δέ, τὸ οὕτω κωμικῶς διστραμμένον τηλεγράφημα ἐπεδόθη μετὰ 20 ὥρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ ὥρα 2^{1/2} μ.μ. ἐγένετο ἡ πρώτη κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον δημοσία συνεδρίασις τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, παρισταμένου πολυαριθμοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐξ ἀρχαιολόγων καὶ φιλαρχίων, ἐνοῖς καὶ πολλὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Λαβὼν τὸν λόγον κατὰ πρῶτον ὁ διαπρεπὴς διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Homolle διέλαβε διὰ βραχείων ἐν γένει περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐργασιῶν τῶν ἐταίρων τῆς σχολῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ ἐνδιατρίψας ἰδίως περὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Joubin ἐν Στράτῳ τῆς Ἀκαρνανίας ἐπιχειρηθεῖσαν ἀνασκαφὴν, καθ' ἣν ἐκτὸς τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἀξιολογωτάτων ἐρείπιων ἀρχαίου ναοῦ ἀνευρέθη καὶ ἡ μόνη μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεῖσα ἀρχαῖκή ἐπιγραφή ἐν γνησίᾳ ἀκαρνανικῇ διαλέκτῳ. Ἀκολούθως ὁμιλήσῃ διὰ μακρῶν περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς πρὸ μικροῦ ἀρξένιμον μεγάλῳ ἀνασκαφῶν, ἃς διευθύνει αὐτὸς ὁ κ. Homolle συμβουσίας ἔχων τὸν κ. Couvre καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Conver, ἐκφράσας ἐπανειλημμένως δι' εὐγλόττων λόγων θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ πάσας τὰς μετ' αὐτοῦ συνεργασθεῖσας ἀγάς, δι' ἣν παρέσχον αὐτῷ πρόθυμον συνδρομήν. Διεξήλθεν ἄπαν τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἥτις πολὺς προσέκρουσε πρὸς ἀνιὰρὰ προσκόμματα καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ καὶ πολλῶν μᾶλλον ἐν αὐταῖς τοῖς Δελφοῖς κατὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν οἰκιῶν καὶ γη-

πέδων τοῦ σημερινοῦ χωρίου καὶ τὸν ἀλλαχῶ μετοικισμὸν τῶν κατοίκων, ὧν αἱ προλήψεις καὶ ἡ πλεονεξία ἀπειρώους παρενέβαλον δυσχερείας δις καὶ ἔκρηξιν ἀληθοῦς στάσεως ἐπαπειλησάσας. Εὐτυχῶς ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ εἰς τὸ ἔργον ἀφοσίωσις τοῦ κ. Homolle δεόντως ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν ὑποστηριζομένου ἠδυνήθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐξομαλύνῃ πάσας τὰς διαφορὰς καὶ νὰ παραδοθῇ ὁ χώρος τοῦ περιωνύμου ἱεροῦ ἐλεύθερος πρὸς ἀνασκαφὴν, κατόρθωμα δι' ὃ πολλὰς χάριτας θὰ ὀφείλῃ τῷ κ. Homolle καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἰδίᾳ. Αἱ μετὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν προκταρξικαῖ, ὧν ἡ σπουδαιότερα ἦτο ἡ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κατωφερείας ἱκανῶς δυσχερῆς κατασκευὴ σιδηροδρόμου πρὸς ἀποκομιδὴν τῶν χωμάτων. Ἐναρξίς τῆς ἀνασκαφῆς ἐγένετο ἐπὶ χώρῳ μικρὰς ἐλπίδας ἀνευρέσεως σπουδαίων εὐρημάτων παρόντος καὶ ἐν μέρει ἤδη πρότερον ἐξηρευνημένου ὑπὸ τοῦ O. Müller, τοῦ Foucart καὶ τοῦ Hausoullier, τοῦτο δὲ καὶ ἵνα ἡ νέα ἀνασκαφὴ συνεχίσῃ τὰς προηγουμένας καὶ διότι διὰ τοῦ μέρους τούτου διήρθετο ἡ ἱερὰ ὁδὸς, ἣν ἠκολούθησεν ὁ Πασαγίας, οὗ ἡ περιγραφή θὰ εἶνε ὁ κυριώτατος ὁδηγὸς τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης. Ἀνευρέθησαν δὲ μέχρι τοῦδε ἐρείπια δύο οἰκοδομημάτων, ὧν τὸ ἕτερον κυκλικόν, πληθὺς ἀρχιτεκτονικῶν τεμαχίων λιθίνων καὶ πηλίνων ὁμοίων τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἱκανῶς ἀριθμὸς ἀξιολογωτάτων ἐπιγραφῶν. Γλυπτὰ εὐρέθησαν ὀλίγα καὶ ὄχι πολὺ σπουδαῖα. Ἐν τέλει δὲ ὁ κ. Homolle ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι προϊούσης τῆς ἀνασκαφῆς θὰ ἔλθωσιν εἰς φῶς πλείονα καὶ σπουδαιότερα εὐρήματα, ἀφοῦ μάλιστα γνωστὸν εἶνε ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν κατὰ τε τὸν μεσαιῶνα καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἦτο ἀπηλλαγμένον τῆς φθοροποιοῦ γειτονείας μεγάλων συνοικισμῶν ἡ μοναστηρίων. Μετ' αὐτὸν ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Chamonard ἀπήγγειλεν ἀξιολογὸν ἀνάγνωσμα περὶ τινος μικρασιατικοῦ ἐπὶ βράχῳ ἀναγλύφου ἀνατολικῆς τέχνης.

Φιλολογικά

Μεταξὺ τῶν κριτικῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπικρατοῦσιν αἱ μᾶλλον ἀντίθετοι γνώμαι περὶ τοῦ νέου δράματος τοῦ Παύλου Ἐρβιέ, ἐπιγραφόμενον «τὰ Λόγια μένον». Ὁ Σαρκαὶ τὸ θεωρεῖ ἀνιάρῳ καὶ ἀνούσιον, ἀνάξιον τοῦ συγγραφέως τῶσαν ὠραίων διηγημάτων καὶ μυθιστορημάτων. Ἀπεναντίας τὸ ὑπερεκθειάζει ὁ Ἰούλιος Λεμαίτρ, ὀλίγοι δὲ κριτικοὶ τάσσονται μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων.

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ὀγκῶδες σύγγραμμα τοῦ κ. I. Ψυχάρη ἐπιγραφόμενον *Études de Philologie Néo-grecque* μακρότερος λόγος περὶ τοῦ ἔργου τούτου θὰ γείνη προσεχῶς ἐν τῇ Ἔστια.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνθεα» ἐξεδόθη ἐσχάτως ἀγγλικὸν μυθιστόρημα, τοῦ ὁποῦ ἡ μὲν συγγραφεὺς εἶνε ρωσὶς ὑπανδρευθεῖσα ἑλληνα, ἡ κυρία Καικιλία Κασσαβέτη, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἑλληνικὴ, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων. Αἱ ἀγγλικά ἐφημερίδες τὸ κρίνουσιν εὐμενέστατα.

— Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως πλήρης ἡ μέρων ὁ περιώνυμος ἀρχαιολόγος Οὐίσελερ, ἀπὸ πεντηκονταετίας καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γοττίνης, πᾶμπολλα δὲ γράψας περὶ ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρο.

Ἐπιστημονικά

Ὁ κ. Κελ ἐν διευθυντῆς τοῦ Ἀστερο-

σκοπέιου τῆς Ἀνζέρης, ἀνεῦρε νέον νόμον μετεωρολογικόν, ἀφορῶντα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἀνέμου. Κατὰ τὸν κ. Κελέν, ὁ ἀνεμος διατρέχει ἀντιθέτως κατὰ τὸ ἕαρ τὸ αὐτὸ ποσὸν rhumbs (rhumb καλεῖται ἕκαστον δεκαεκτημόριον τοῦ κύκλου τοῦ ἀνεμοδείκτου) τὸ ἴσιον διέτρεξε κατ' εὐθείαν τὸν χειμῶνα, τῆς αὐτῆς σῆσεως ὑπαρχούσης μεταξύ φθινοπώρου καὶ θέρους. Ὁ νόμος οὗτος βασιζόμενος ἐπὶ τετραετῶν παρατηρήσεων, γενομένων ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κελέν, πρόκειται ἤδη νὰ κυρωθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλων προγενεστέρων, γενομένων ἀλλαχοῦ, εἶνε δὲ βαρυσήμαντος διὰ τὴν μετεωρολογίαν.

— Ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Σλέισιχ ἀνακινεῖ τὰ πειράματά του ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ὀξυγόνου μεταξύ τῶν φυτῶν καὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Ἐπειραματίσθη ἐσχάτως ἐντὸς ἀγγείου κλειστοῦ, δι' οὗ ἐδυνήθη νὰ παρακολουθῆσθαι ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυτοῦ. Εὗρεν ὅτι ἡ σχέσις μεταξύ τοῦ ὄγκου τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς ὄγκον ἀνθρακικοῦ ὀξέος ὠρισμένου, καὶ τοῦ ὄγκου τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀναδιδόμενου ἐκ τοῦ φυτοῦ, εἶνε μικροτέρα τοῦ 1. Συνετέρανε δὲ ὅτι μέρος τοῦ ὀξυγόνου τούτου προέρχεται ἐκ τῶν νιτροδῶν λιπαμάτων τοῦ φυτοῦ.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ ὁ περίφημος γερμανὸς ἠλεκτρολόγος Σήμενς, ὁ ὅσας ἐπιχειρήσεις βελτιώσεως διὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων του ἐφευρέσεων εἰς τὴν τηλεγραφίαν, εἰς τὰς ἐφαρμογὰς τῆς γαλθανοπλαστικῆς κτλ. Ὁ δόκτωρ Βέρνερ φὸν Σήμενς ἐγεννήθη ἐν Leuthe παρὰ τὸ Ἀννόβερον τῇ 31 Δεκεμβρίου 1816.

— Ἐν τῷ φυσικογνωστικῷ τμήματι τοῦ Παράσσου ὁ κ. Θ. Χελδράιχ, ἕκαμην ἐσχάτως λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνακίνωσιν περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλωφίδος. Κατὰ τὸν σοφὸν βοτανικὸν ἔχει μὲν αὕτη τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γλωφίδος τῆς περιμεσογείου γῶρας, εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ κατατάσσεται ἐν τῇ φυτικῇ γεωγραφίᾳ, παρουσιάζονται ὁμοίως ἐν αὐτῇ γένη καὶ εἶδη τινά, ἴδια τῆς ἀνατολῆς, ἣ ἔχοντα ἐν αὐτῇ τοὺς συγγενεύοντάς αὐτοῖς τύπους, ἐλλείποντα δὲ ἐκ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης· ἄλλοι δὲ τύποι κοινοὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, ἐλλείπουσιν ἐντελῶς ἢ μολίς δι' ὀλιγίστων εἰδῶν ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλωφίδι. Κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ὑπερθαλάσσιον ὕψος διακρίνονται καθέτως τρεῖς κύρια ζῶναί τῆς ἑλληνικῆς γλωφίδος, ὧν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βλαστήσεως οὐσιωδῶς διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων· ἦτοι α' ἡ παράλιος καὶ πεδινή ζώνη ἀπὸ τοῦ παραθαλασίου μέχρι 500-700 μέτρων ὑπερθαλασίου ὕψους· β' ἡ ὄρεινή ἢ ὑλώδης ζώνη ἀπὸ ὕψους 500-700 μέτρων μέχρι 1400-1700 μέτρων· γ' ἡ ἄλπειος ἢ ὑπάλπειος ζώνη ἢ ἄνωθεν τῆς προσηγουμένης μέχρι τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων ἐκτεινομένη. Ἀνέφερε δὲ τὰ ἐν ταῖς ζώναις ταύταις φύομενα φυτὰ καὶ εἶπεν ὅτι ὅλη ἡ ἔκτασις ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἑλληνικῆς γλωφίδος ὑπὸ δασῶν καλυπτομένη ἀνέρχεται περίπου εἰς 820,000 ἑκτάρια, ἧτοι ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι 550,000, ἐν Πελοποννήσῳ 207,000 καὶ ἐν Εὐβοίᾳ 63,000. Κατὰ τὰ εἶδη δὲ τῶν δένδρων ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐλάτη ἀποτελεῖ τὰ 35 0/0, ἡ γαλέπειος πεύκη 20 0/0 καὶ τὰ φυλλοβόλα δένδρα, ἧτοι δρυς, κασταναίαι καὶ ὄξυαι 15 0/0. Ἀφοῦ δὲ ὤρισε περίπου τὸν

ἀριθμὸν τῶν εἰδῶν τῆς ἑλληνικῆς γλωφίδος καὶ ἐξήρε τὰ κάλλι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, ἐμνημόνευσε τῶν μελετησάντων αὐτήν, ὧν ἐξέχει ὁ πολὺς Βοασσιέ.

Θεατρικὰ

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κομμοδιῶν ἔκαμην ἐναρξιν τῶν παραστάσεων του διὰ τῆς «Μερόπης» τοῦ κ. Βερονδαχῆ ὁ θιάσος «Ἀπόλλων» ἐν ᾧ πρωταγωνιστεῖ ἡ κυρία Λουλουδάκη, παλαιὰ ἡθοποιὸς ἀλλ' ἀγνωστος σχεδὸν εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν.

— Ἐν Παρισίοις ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐκ πνευμονίας ὁ δημοτικώτατος κωμικὸς Νουμάς, μολίς τεσσαρακοντούτης. Ὁ Νουμάς παρίστανεν ἀπὸ τῆς σκηρῆς τοῦ θεάτρου Cluny, σχεδὸν μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ βασιλεὺς τῶν οἰδηροδρόμων

Οὕτως ἐπεκαλεῖτο ὁ πρότινος ἀποθανὼν Ἀμερικανὸς Τζαίυ Γκούλδ, ὁ πλουσιώτατος ἀνὴρ τῆς ὑφηλίου ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως. Ὁ Γκούλδ ἦτο υἱὸς πτωχοῦ ἀγρότου, κατῳρῶσε δὲ διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐπιχειρηματικότητός του νὰ γείνη κύριος ὀλοκλήρων οἰδηροδρομικῶν συμπλεγμάτων καὶ ἄλλα παντοειδῆ πλοῦτη ν' ἀποκτήσῃ συμπροσθέντα μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου του εἰς 1,375,000,000 φράγκων ἐξ ὧν εἶχεν εἰσόδημα περὶ τὰ 70 ἑκατομ. κατ' ἔτος.

Ο ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ἐκβάλλει ἐδόντας χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὸν παραμικρὸν πόνον... αὐτός.